

CORNEA, TOMA

n. 07 iulie 1874, Ileni, cot. Făgăraș (azi jud. Brașov)

d. 04 aprilie 1944, București

Toma Cornea, la fel ca și fratele său, dr. Simion Cornea (avocat, apoi notar public în Mediaș), a îmbrățișat o carieră juridică.

După ce a terminat școala primară din Făgăraș, a urmat gimnaziul la Brașov, apoi s-a înscris la Facultatea de Drept și Științe politice a Universității Regale Maghiare din Budapesta (1894-1899). În anii studenției a beneficiat de bursă din partea Societății „Transilvania”. Va susține doctoratul la Universitatea

„Ferencz Jozsef” din Cluj.

În anul 1903 își deschide birou avocațial în Sighișoara, devenind un activ militant pentru drepturile românilor din această zonă. Astfel, este unul dintre cei mai importanți promotori ai asociaționismului economic sau cultural. Contribuie la fondarea Institutului de credit și economii „Târnăveana” din localitate, al cărei director executiv este ales de către acționari (funcție deținută și în anii interbelici). Cu siguranță implicarea sa în activitățile organizatorice culturale îi aduc alegerea sa în funcția de director al Despărțământului Sighișoara a Astei (1911-1925). În această calitate va dezvolta foarte mult rețeaua de biblioteci în mediul rural (aproape 40 de biblioteci).

Greco-catolic fervent, contribuie la Fondul cultural al Mitropoliei de Alba Iulia și Făgăraș cu suma de 1.000 coroane (mare pentru acea vreme), dar se implică și în demersurile de obstrucționare a politicii autorităților de înființare a unei biserici greco-catolice maghiare (1912).

Toma Cornea va fi înrolat în armata austro-ungară la izbucnirea Primului Război Mondial încă din primele zile. După ce face întreaga campanie, evenimentele din toamna anului 1918 îi permit să revină acasă și să se implice în organizarea Consiliului Național Român din comitatul Târnava Mare. Va fi ales președintele acestui organism, având printre principalii colaboratori pe avocații dr. Ioan Ioanoviciu și dr. Simion Cornea, preoții Ioan Muntean, Dimitrie Moldovan și Onoriu Sasu.

În data de 25 noiembrie 1918, în adunarea electorală din circumscripția Sighișoara (comitatul Târnava Mare), dr. Toma Cornea este ales pentru a participa cu vot decisiv la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia. Credenționalul său poartă semnătura protopopului Dimitrie Moldovan, în calitate de președinte al adunării, precum și de alți 21 de bărbați de încredere. Ca reprezentant al românilor din comitatul Târnava Mare, va participa la ședința din 30 noiembrie, organizată în Alba Iulia, în care s-a discutat proiectul de hotărâre ce urma să fie supus aprobării Marii Adunări Naționale. În cadrul acesteia se va pronunța pentru unirea Transilvaniei cu România fără condiții. După proclamarea Unirii, va fi ales în Marele Sfat Național Român.

În perioada interbelică va continua să profeseze avocatura, dar se implică și în viața socială a urbei sale, Sighișoara. Îndeplinește până în anul 1925 funcția de director executiv la Banca „Târnăveana”, va face parte din consiliul de administrație al Casei de păstrare S.A. Odorhei.

Dacă înainte de 1918 a activat în mișcarea națională, fiind activist al Partidului Național, după Unire evită să se implice politic. Totuși, în virtutea unei prietenii cu generalul Al. Averescu, acceptă funcția de prefect al județului Odorhei pentru perioada aprilie 1920-29 decembrie 1921, când formațiunea condusă de acesta se afla la guvernare.

În anul 1930 se mută în Sibiu, unde își continuă activitatea de avocat.

A fost căsătorit cu Letiția (n. Cornea) și împreună au avut 6 copii.

A decedat la București în aprilie 1944, în timpul bombardamentului american al Gării de Nord, chiar în momentul în care a sosit cu trenul de la Sibiu. Nu i s-a găsit corpul și nu are mormânt.